

SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH				
Zbor/dátum	5.	12.	19.	26.
Trnava	M. Kern	A. Muráň	P. Činčala	K. Badinský
Sereď	D. Dubovský	v Trnave	P. Karaba	J. Valky
Piešťany	P. Michailowsk	K. Badinský		F. Varga

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA	MIESTO	ČAS
Štvrtok Modlitebné stretnutie	on line	19:00 hod.
Stretnutie učiteľov sobotnej školy	on line	20:00 hod.
Piatok Študijná skupina - Evanjeliá	on line	19:00 hod.
Sobota: Sobotná škola		09:00 hod.
Kázanie z Božieho slova		10:45 hod.
Popoludňajšia pobožnosť		14:00 hod.

Na zamyslenie:

„Tvrdím, že vzájomné spoločenstvo (vo význame bratstva a priateľstva) je mimoriadne dôležitým prvkom spoločného uctievania. ...Pre kresťana neexistuje žiadna náhrada za duchovný zväzok, ktorý ho spája s ostatnými veriacimi a s Pánom Ježišom Kristom. ...Ježiš Kristus najprv privedie ľudí k sebe, ale potom takéhoto človeka vždy pripojí k ostatným veriacim vo svojom tele, v cirkvi.“
(RAYBURN Robert G.)

NARODENINY:

**„Hospodin je mojím svetlom a mojím spasením – koho sa budem báť?!
Hospodin je pevnosťou môjho života – koho sa budem strachovať?“ (Žalm 27,1)**

Trnava	Sereď
5. Denisa Baroi	7. Alena Hrušková
6. Jozef Brezina	26. Gabriela Szalai
6. Alexandra Dananaiová	15. Dana Holbíková

KONTAKTY: BOHOSLUŽBY: DOP / POPOLUD.

Zbor Trnava, Kapitulská 23; trnava.casd.sk	9.00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školská 1, Dom kultúry 1. poschodie; sereď.casd.sk	9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk	9:30 / 14:00 hod.
Kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com	

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

TT ADVENT APRÍL 2025

SPRAVODAJ PRE ZBORY TRNAVA, SEREĎ A PIEŠŤANY

ŽIVOT JEŽIŠOVHO VYVOLENÉHO LUDU (JÁN 15,11-17)

„Toto som vám povedal, aby moja radosť bola vo vás a aby vaša radosť bola úplná. To je moje prikázanie, aby ste sa milovali navzájom tak, ako som vás miloval ja. Nikto nemá väčšej lásky ako ten, čo svoj život kladie za svojich priateľov. Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. Už vás nenazývam sluhami, pretože sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca. Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste šli a prinášali ovocie, aby vaše ovocie zostávalo, a aby vám Otec dal všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene. Prikazujem vám, aby ste sa navzájom milovali.“

Dôležitými slovami tohto úryvku sú tie, v ktorých Ježiš hovorí, že jeho učeníci si nevyvolili Jeho, ale on si vyvolil ich. Neboli sme to my, kto si vyvolil Boha, ale Boh, ktorý sa k nám vo svojej milosti priblížil s výzvou a ponukou Jeho lásky. Z týchto slov, ktoré vyslovil krátko pred svojim zajatím môžeme zostaviť zoznam skutočností, pre ktoré sme vyvolení a ku ktorým sme povolani.

1. Sme vyvolení pre radosť. Nech je kresťanská cesta akokoľvek ťažká, je to cesta radosť. V konaní správnych vecí je vždy radosť. Kresťan je človekom radosť, radujúcim sa z Krista. Zachmúrený kresťan je veľmi smutným protikladom a zlou reklamou. Je pravda, že kresťan je hriešnik, ale je vykúpený hriešnik; a v tom spočíva jeho radosť. Ako môže niekto nebyť šťastný, keď kráča po ceste života s Ježišom?

2. Sme vyvolení pre lásku. Sme poslaní do sveta, aby sme sa navzájom milovali. Niekedy žijeme tak, akoby sme boli poslaní do sveta, aby sme medzi sebou súperili, viedli spory, alebo sa dokonca hádali. Kresťan však má žiť tak, aby ukázal, čo znamená milovať svojich blížnych. Práve tu Ježiš vyslovuje ďalší zo

svojich veľkých nárokov. Ak sa Ho spýtame: Akým právom žiadaš, aby sme sa navzájom milovali? Jeho odpoveď znie: „Nikto nemôže prejavíť väčšiu lásku, ako keď položí svoj život za svojich priateľov - a ja som to urobil.“ Mnohí ľudia hovoria ľuďom, aby sa navzájom milovali, hoci celý ich život je dôkazom toho, že to je to posledné, čo sami robia. Ježiš dal ľuďom prikázanie, ktoré sám najprv splnil.

Pre nás to bude možné len keď sa rozhodneme pre jeden cieľ, - ten pre ktorý On prišiel na zem. Lásky, ktorú majú mať sa prejavuje v poslušnosti. Jeho cieľ prijímú ako svoje pravidlo, ktoré bude mať v ich živote absolútnu prioritu. Existuje tiež bezprostredná súvislosť medzi vypočítanou modlitbou a vzájomnou láskou. Pán nám prikazuje, aby sme sa navzájom milovali, ale bez našej modlitby, v ktorej sa otvárame pre jeho lásku a prosíme o túto lásku, nebude možné príkaz splniť. Lásky k Bohu je základom našej poslušnosti. Poslušnosť je podmienkou nášho zotrvania v ňom a zotrvanie v ňom prináša ovocie lásky. Vzájomná láska je príkaz, ktorý treba poslúchať. Kruh sa tak uzatvára.

Modlitba musí byť modlitbou viery (Jak 5,15). Keď je len formalitou, len rutinným a konvenčným opakovaním určitého tvaru slov, nemôže byť vypočítaná. Keď je modlitba bez-nádejná, nemôže byť účinná. Nemá zmysel, aby sa človek modlil za zmenu, ak neverí, že je možné, aby sa zmenil. Aby sa človek mohol modliť s mocou, musí mať vieru vo všemocnú Božiu lásku.

Ježiš si nás vyvolil za privilegovaných členov Božej rodiny. Môžeme a musíme sa so všetkým obrátiť na Boha v modlitbe, ale keď to urobíme, musíme prijať odpoveď, ktorú nám Boh vo svojej dokonalej múdrosti a dokonalej láske pošle. A čím viac budeme Boha milovať, tým ľahšie to budeme robiť.

3. Ježiš nás vyzval, aby sme boli jeho priateľmi. Svojim ľuďom hovorí, že ich už nenazýva otrokmi, ale priateľmi. Teraz je to výrok, ktorý bol pre tých, ktorí ho počuli po prvýkrát, ešte väčší ako pre nás. Doulos (gr.), otrok, sluha Boží, nebol titulom hanby, bol to titul najvyššej cti. Mojžiš bol otrok Boží (5.Moj 34,5); Jozue (Joz 24,29); Dávid (Ž 89,2). Pavol pokladal za česť používať tento titul (Tít 1,1); a rovnako aj Jakub (Jak 1,1). Najväčší muži v minulosti sa hrdili tým, že ich nazývali Božími otrokmi. A Ježiš hovorí: „Mám pre vás ešte niečo väčšie, - už nie ste otroci, ste priatelia.“ (Mat 10,12) Kristus ponúka dôverný vzťah s Bohom, ktorý pred jeho príchodom na svet nepoznali ani tí najväčší ľudia. Myšlienka byť Božím priateľom má svoje pozadie. Aj Abrahám bol Božím priateľom (2.Kro 20,7; Iz 41,8). Ježiš nás vyzval, aby sme boli Jeho priateľmi a priateľmi Boha. To je výnimočná ponuka. Znamená to, že už nemusíme túžobne hľadieť na Boha z diaľky. Nie sme ako otroci, ktorí nemajú žiadne právo vstúpiť

do prítomnosti pána. Nie sme ako dav, ktorého jediný pohľad na kráľa je v záblesku pri nejakej štátnickej príležitosti. Ježiš nám dal túto dôvernosť s Bohom, takže už nie je vzdialeným cudzincom, ale naším blízkym priateľom.

4. Ježiš si nás nevyvolil len pre množstvo nepredstaviteľných privilégií. Povolal nás aj do služby, spolupráce, - aby sme boli jeho partnermi. Otroci nikdy nemohol byť partnerom. V gréckom zákone bol definovaný ako živý nástroj. Jeho pán mu nikdy neotvoril svoju myseľ. Otroci jednoducho musel robiť to, čo mu bolo povedané bez vysvetlenia dôvodu. Ježiš však povedal: „Nie ste moji otroci, ste moji priatelia (partneri). Povedal som vám všetko, čo mi povedal Otec.“ Ježiš nám dal tú česť, že nás urobil partnermi vo svojej úlohe. Podelil sa s nami o svoju myseľ a otvoril nám svoje srdce. Pred nás bola položená táto výnimočná voľba - môžeme prijať alebo odmietnuť partnerstvo s Kristom v diele vedenia sveta k Bohu.

5. Ježiš nás povolal byť Jeho vyslancami. „Vyvolil som si vás,“ povedal, „aby som vás poslal.“ Nevyvolil si nás, aby sme žili život v ústraní od sveta, ale aby sme ho vo svete zastupovali. Ježiš si nás vybral, a zdôraznil, že najprv musíme prísť k Nemu a potom môžeme vyjsť do sveta. A to je každodenný vzor a rytmus nášho života.

6. Ježiš si nás vyvolil, aby sme boli Jeho reklamou - aby sme vyšli von a prinášali ovocie, ktoré obstoje v skúške času. Spôsob, ako šíriť kresťanstvo, je byť kresťanom. Spôsob, ako priviesť iných ku kresťanskej viere, je ukázať im ovocie kresťanského života. Ježiš nás posielal von nie preto, aby sme ľudí presvedčali o kresťanstve, a už vôbec nie preto, aby sme im vyhrážali, ale preto, aby sme ich k nemu priťahovali; aby sme žili tak, že jeho ovocie bude také úžasné, že po ňom budú túžiť aj iní.

7. Ježiš si nás vyvolil za privilegovaných členov Božej rodiny. Vyvolil si nás preto, aby nám Otec dal všetko, o čo budeme prosiť v jeho mene. Tu sa opäť stretávame s jedným z tých veľkých výrokov o modlitbe, ktoré musíme správne pochopiť („... aby vám Otec dal všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene.“). Ak k nemu pristúpime bezmyšlienkovite, znie to tak, akoby kresťan mohol dostať všetko, za čo sa modlí. Nový zákon stanovuje určité konkrétne zákony (pravidlá) modlitby, ale o tom viac v budúcom čísle TT Adventu. (KB)